

Hanne Budtz: Mit parti var også medvirkende ved gennemførelsen af sygeplejerskeloven i maj 1956. I den kgl. anordning, som giver nærmere regler for ikrafttrædelsen af den nye form for uddannelse, som sygeplejeeleverne skal have for at blive autoriserede sygeplejersker, findes en dispensationsadgang. Når forslagsstillerne ikke desmindre mener, at der er fremkommet for dem meget væsentlige økonomiske argumenter for at undersøge sagen, er det vel meningen, at der skal nedsættes et udvalg til at se på disse forhold, og i det udvalg vil vi høre på, hvad der fremføres om disse udgifter. Jeg vil dog gerne fremhæve, at der efter min opfattelse skal meget væsentlige argumenter af økonomisk karakter til, hvis vi skal gå med til, at der foretages ændringer i den vedtagne lov.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Det burde ikke komme overraskende for folketinget, at det vil koste en del penge at gennemføre den udvidede sygeplejerskeuddannelse. Da vi stemte for loven i fjor, burde det have stået klart for alle, at den ville medføre betydelige udgifter, når skolerne skulle organiseres og sættes i gang. Alle erkendte imidlertid nødvendigheden af, at sygeplejerskeuddannelsen blev udvidet, og alle tog et medansvar for den lovgivning, som da blev gennemført. Derfor synes jeg ikke, vi nu kan komme og sige, at der er kommet nye momenter i sagen, som skulle begrunde, at man udskyder gennemførelsen af den lovgivning, der blev vedtaget i fjor. Jeg forstår da også, at forslagsstillerne i og for sig ikke mener, at gennemførelsen skal skubbes ud i en uvis fremtid. Der er her foreslået en udskydelse af lovens ikrafttræden for to år, og jeg forstod på ordføreren for forslagsstillerne, at han godt kunne tænke sig at nøjes med et år. Men er det ikke bedre, at vi vedstår den beslutning, der blev taget i fjor, og at man så ved de dispensationsbeføjelser, ministeren har, lemper tingene i overgangstiden for de sygehuse, som har vanskeligt ved at få organiseret skolerne inden for den tidsfrist, der er fastsat?

Jeg vil fraråde, at man på nuværende tidspunkt begynder at ændre ved selve lovens grundlag og også ved dens ikrafttræden. Jeg synes, at man i det udvalg,

som jeg nu forstår bliver nedsat, skulle se på, om der er sygehuse, hvor forholdene er så vanskelige, at det kan begrunde, at dispensationsreglerne anvendes. For mit partis vedkommende er stillingen den, at vi mener, at den lov, vi gennemførte i fjor, var sagligt velbegrundet, og at den må føres ud i praksis. Hvad der måske kan blive tale om, er, at man over for særlige vanskeligheder, som enkelte kommuner kan have, giver enkelte dispensationer, der kan lette dem overgangen. Men det forslag til beslutning, som foreligger her, kan jeg ikke anbefale.

Petra Petersen: Som begrundelse for det foreliggende forslag angiver den ærede ordfører for forslagsstillerne kommunernes økonomiske vanskeligheder. Jeg skal ikke bestride, at der er vanskeligheder i nogle af kommunerne, det er der ganske givet; men jeg tror, at selv for de kommuner, der i øjeblikket har vanskeligheder, vil det være dårlig økonomi at udskyde det nybyggeri, som skal til, for at man kan gennemføre nyordningen af sygeplejerskernes uddannelse. Vi har jo af og til her i tinget medvirket til, at visse ting er blevet dyrere, fordi vi har skubbet ansvaret fra os og udskudt noget, som burde have været gennemført. Man kan skyde tingene ud i det uvisse, og så bliver slutresultatet dyrere. Hvem ved i øvrigt, om kommunerne er bedre stillet i 1960, end de er i dag?

Jeg kan heller ikke se — som det allerede er sagt fra anden side — at nyordningen kan være kommet overraskende for kommunerne. Når betænkningen kom i 1954, og når alle under kommissionsarbejdet var klar over, hvilket resultat kommissionens arbejde ville føre til, tror jeg ikke, det kan have været nogen overraskelse for kommunerne. Der er jo også endnu et år, til nyordningen træder i kraft.

Den højtærede minister talte om sygeplejerskernes henvendelse, og det er klart, at det for vore sygeplejersker er meget vigtigt at få nyordningen gennemført, så sygeplejerskernes uddannelse bliver ensartet. Jeg er af den mening, at sygeplejerskernes uddannelse tæller mere end de økonomiske hensyn, man her taler om, navnlig fordi loven alligevel ret hurtigt skal gen-